

opinie & analyse

Veel Belgen die hun geld geparkeerd hebben in belastingparadijzen, twijfelen nog of ze hun zwart geld zullen laten regulariseren. Volgens **STIJN DE MEULENAER** kunnen ze dat beter nu doen, want België en Europa voeren de druk op.

Eindstrijd voor uw verborgen vermogen in het buitenland

STIJN DE MEULENAER

Wie? Advocaat gespecialiseerd in (fiscale) fraude. Doceert aan de UAntwerpen Management School en aan de Vives Hogeschool.

Wat? Johan Van Overtveldt hoopt op een forse stijging van fiscale regularisaties, en krijgt daarbij de steun van de fiscus en het parket.

De fiscale regularisatiegolf van 2013 die België destijds overspoelde en die de begroting veel geld in het laatje bracht, blijft voorlopig een unicum. Terwijl in 2013 nog meer dan 2,2 miljard euro werd opgehaald voor de schatkist, staat de teller in 2017 nog maar op 90 miljoen euro van de - voorzichtig - begrote 200 miljoen euro. Betekent dit dat er geen zwart geld meer in het buitenland staat geparkeerd en dat alle zonden uit het verleden werden rechtgezet? Dat strookt niet met de inkt die de Panama Papers en andere lekken ons met de regelmaat van de klok geven. Vanwaar deze schijnbare tegenstelling?

Een eerste vaststelling is dat de dossiers die tot nu toe geregulariseerd werden veel meer eenvoudige dossiers zijn die werden ingediend door particulieren die in eigen naam een vermogen aanhielden in pakweg Luxemburg of Zwitserland, of die buiten medeweten van de fiscus een tweede woning in het buitenland hebben.

De weg om deze mensen effectief tot regularisatie aan te zetten, is lang geweest en startte al in 2003 met de eenmalige bevrijdende aangifte (EBA). Pas toen onder internationale druk de gegevensuitwisseling met vooral Luxemburg (sinds 2016) en binnenkort Zwitserland (2018) een feit dreigde te worden, zagen velen geen andere oplossing meer dan zich tot het Contactpunt voor Regularisaties (CPR) te wenden. Ook de rol van de huisbankier die, onder een steeds strenger wordende antiwitwaswetgeving, geen repatriëring zonder voorafgaande regularisatie meer toestond, was daarbij vaak een doorslaggevend argument. Of anders gezegd: mensen schoten pas in actie wanneer het mes op de keel werd gezet, met een gigantische opbrengst in 2013 als resultaat.

Antiwitwasrichtlijn

Anderen (meestal met grotere vermogens) zochten het iets verder en richtten - meestal exotische - vennootschappen op die bestuurd worden door derden en waarvan de uiteindelijke begunstigden zelf (*ultimate beneficial owners* of UBO's) onbekend blijven. Het vermogen zelf wordt meestal niet naar een exotische bestemming overgemaakt, maar wordt vaak dichterbij aangehouden (bijvoorbeeld op rekeningen in Luxemburg of Zwitserland). Doordat deze rekeningen niet rechtstreeks door de Belgische vermogenden zelf worden aangehouden, maar door een vennootschap uit een land waarmee nog geen automatische ge-

gevensuitwisseling gebeurt (zoals Panama), blijven ze (voorlopig) uit het vizier van de Belgische fiscus.

Vandaag stellen we in de praktijk vast dat deze categorie van vermogenden nog twijfelt om zich in regel te stellen. Net zoals we dit tien jaar geleden vaststelden bij de groep die in 2013 massaal voor regularisatie koos. Ook zij wachtte tot iemand haar het mes op de keel zet. En dat mes begint dieper en dieper te snijden.

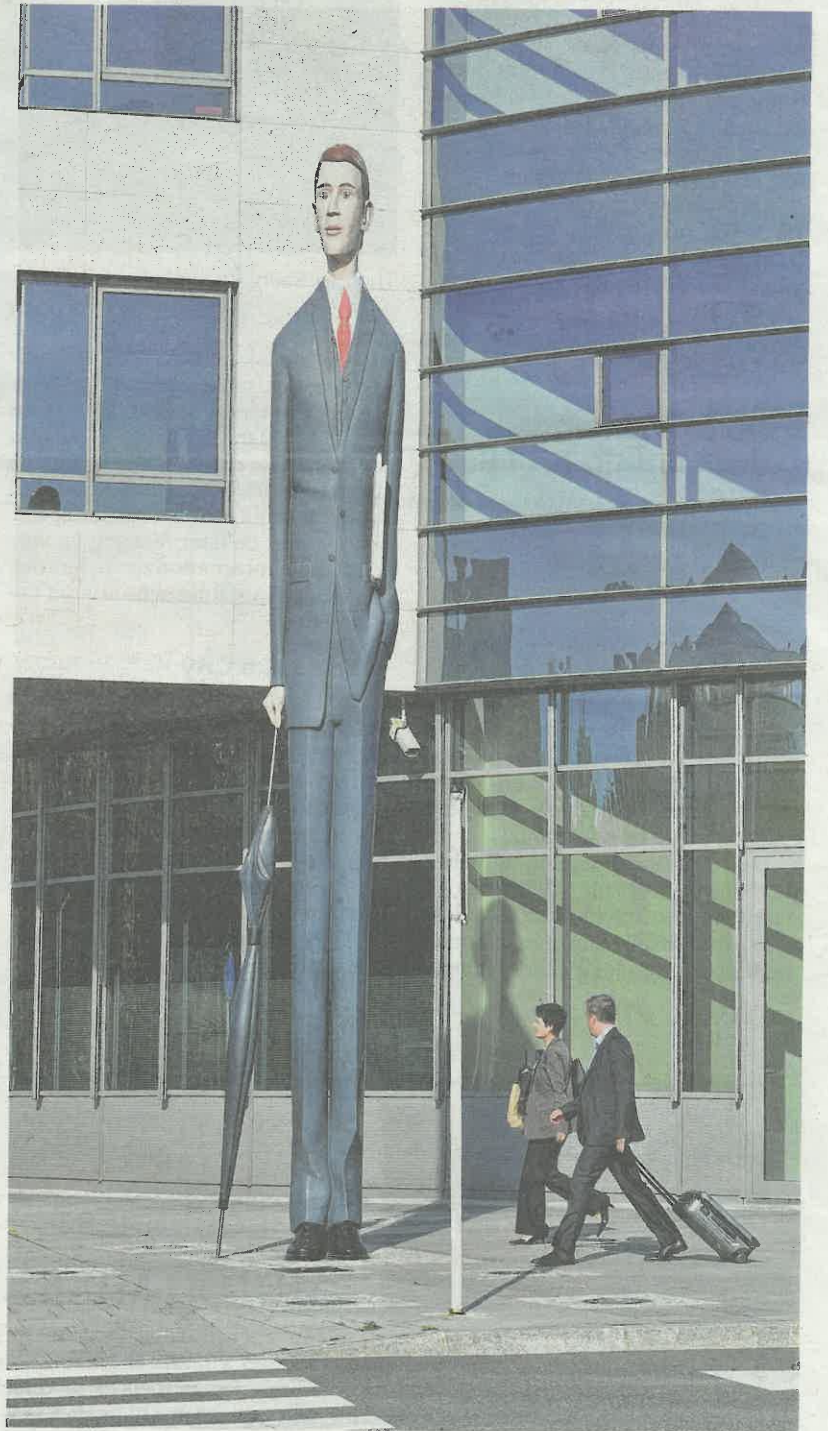
Niet alleen leggen onderzoeksjournalisten veel lekken bloot, ook de nationale en internationale wetgevers zitten niet stil. Zo legt de vierde antiwitwasrichtlijn voor alle Europese lidstaten (dus ook Luxemburg) de verplichting op om een UBO-register aan te leggen dat de identiteit van de achterliggende vermogenden in constructies blootlegt.

In België - waar we ook al de kaaimantaks kennen en de verplichting om een participatie in bepaalde constructies in de belastingaangifte op te geven - werd de wet hiervoor al goedgekeurd. Het is alleen nog wachten op een uitvoeringsbesluit voor dit register naar verwachting midden 2018 actief wordt. Ook in Frankrijk en Nederland bestaat zo'n register al. Het staat in de sterren geschreven dat ook op dit vlak internationale gegevensuitwisseling zal volgen. Deze week namen de Europese ministers van Financiën het initiatief om een nieuwe zwarte en grijze lijst van belastingparadijzen goed te keuren (*DS 6 december*). Landen die van die lijst willen worden gehaald, krijgen de duidelijke boodschap dat ze moeten openstaan voor internationale uitwisseling van fiscale gegevens.

Belfius

De Belgische regering koestert de ambitie om, net als in 2013, de druk op te voeren op de vermogens die in constructies verborgen zitten. De boodschap van minister van Financiën Johan Van Overtveldt (N-VA) is duidelijk: wie niet horen wil, moet voelen. En de minister krijgt hiervoor de steun van zowel de fiscus als het parket.

Beide focussen op dezelfde problematiek: de fiscus zal de Belgen van wie hij weet (via de belastingaangifte of via perslekken) dat ze participeren in buitenlandse belastingconstructies een vraag om inlichtingen sturen. Het parket viel deze week binnen bij Belfius om de betrokkenheid van de bank bij de Panama Papers te onderzoeken (*DS 6 december*). Eerder zou het ook al bij het Contactpunt voor Regularisaties op bezoek

Het standbeeld 'The long banker' voor een bank in Luxemburg. © blg

geweest zijn om nog niet geregulariseerd (verjaard) kapitaal op te sporen.

En voor hen die de laatste duw in de rug willen: de tarieven om te regulariseren, stijgen vanaf 1 januari 2018 opnieuw van 37 naar 38 procent voor fiscaal verjaard kapitaal. Op inkomsten die nog niet fiscaal verjaard zijn, stijgt het tarief (dat boven op de nog verschuldigde belasting komt) van 22 naar 23 procent.

Niet alleen leggen onderzoeksjournalisten lekken bloot, ook de nationale en internationale wetgevers zitten niet stil